

יום ה', כ"ו בסיון תשס"ב (6 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אודות טענת הכנענים לארץ ישראל [שהוזכר בדף של אתמול], היום ה'סיפור המלא':
כשבאו הכנענים (=בני אפריקה - הפיניקים, צאצאי הכנענים) לדון עם ישראל (בזמן בית שני) לפני אלכסנדר מוקדון, ושתי משפחות עמהן: מצריים וישמעאלים, אמרו "ארץ ישראל שלנו היא", שכן כתוב בתורת משה "ארץ כנען לגבולותיה" [במדבר ל"ד 2]. אמר להם גביהא בן פסיסא, שומר הבית, לחכמים: "תנו לי רשות ואלך ואדון עמם. אם נצחתים - יאמרו, תורתן של ישראל נצחתנו; אם נצחונו - תאמרו, לא נצחתם אלא לאדם הדיוט." נתנו לו חכמים רשות, הלך ודן עמהם. אמר להם: "וכי יש גזר דין שמקצתו בטל ומקצתו קיים? ואם כתוב בתורה "ארץ כנען", הרי כתוב בתורה "ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו" [בראשית ט' 25]. עבד שקנה נכסים - עבד של מי, והנכסים של מי? ולא דייכם שאכלתם כל השנים תבואתה, ואתם צריכים להעלות לנו שכר מכל אותן שנים!" אמר להם אלכסנדר: מה אתם משיבים לו? אמרו לו: "תן לנו זמן עד מחר." נתן להם זמן, הלכו וישבו בינם לבין עצמם, וראו שמתחייבין להם עבדים לישראל, והניחו את הארץ שזרעו באותה שנה וברחו משם. יום שברחו - כ"ה בסיון היה - ועשאוהו יום טוב. אמרו ישמעאלים: "כתוב בתורה, "ביום ההוא כרת ה' את אברם ברית לאמור לזרעך נתתי את הארץ הזאת." [שם ט"ו 18] ואנו מזרעו של אברהם, שישמעאל בן אברהם, ונחלק עמכם." השיב להם גביהא בן פסיסא, שומר הבית: כתוב בתורה, "ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות" [שם כ"ה 6] וכתוב "ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק." [שם שם 5] ברחו להם.

באו המצריים ואמרו: "מתורתם אנו מביאים עליהם ראיה. כתוב בתורה, "ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב" [שמות ג' 22] ששים ריבוא אנשים יצאו מאצלנו כולם טעונים כסף וזהב, שכן כתוב בתורתם, "וינצלו את מצרים" [שם י"ב 36]. החזירו לנו את שלנו!" השיב להם גביהא בן פסיסא: "ארבע מאות ושלושים שנה שנשתעבדו ישראל אצלכם שש מאות אלף רגלי, ותנו לכל אחד מהם מאתיים זוז בשנה, שהם שמונה מאות וששים רבוא מנה לכל אחד ואחד, ונחזיר לכם את שלכם." ישבו פילוסופים וחשבו ולא הגיעו למאה שנה עד שהיתה מצרים שלהם. יצאו כולם בפחי נפש.
[מגילת תענית]

השבת אנו קוראים בתורה את פר' "קורח" [במדבר ט"ז - י"ח] - בארבעים שנות מנהיגותו עמד משה רבינו בפני קשיים ואתגרים שונים מבית ומחוץ. אך מעולם לא הועלתה כלפיו קריאת-תגר אישית, כפי שנעשה הדבר במחלוקת קורח ועדתו. בפעם הזאת חברו יחדיו "קורח בן יצהר" - בן-דודו של משה - עם "דתן ואבירם בני אליאב", שהיו מנכבדי שבט ראובן, בנסיון נמרץ ומרושע לקעקע עד היסוד את מעמדו הרם של משה בעיני בני השבטים, יוצאי מצרים.
[פרפראות לתורה]

יום נעים ושמח ושבט שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 19²⁰

צאת השבת (ב"ש): 20¹⁸

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', כ"ו בסיון תשס"ב (6 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

(מתאים גם ללמוד על נצחון גביהא בן פסיסא מול עמי האזור, לאור טענתם של אותם דתן ואבירם שאמרו, "המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש (!) להמיתנו במדבר, כי תשתרר עלינו גם השתרר?" [שם ט"ז 13])

= השבת אנו מברכים את חודש תמוז הבעל"ט. ראש חודש – ביום שני ושלישי. =

יום נעים ושמח ושבט שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 19²⁰

צאת השבת (ב"ש): 20¹⁸

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.